

νε κρω ω ων θα γα α τω θα α να α το
 ο ον πα τη η η σα α α ας και αι τοι ο ις
 εν τοι ο ις μνη η μα α α σι ζω ω η ν χα ρι
 σα α α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

Ψαλμός ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

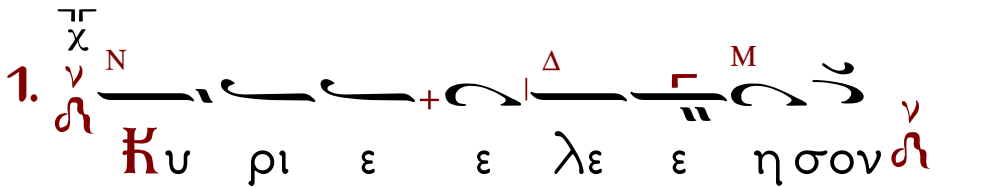
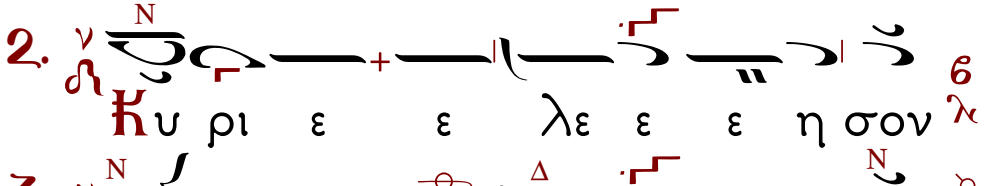
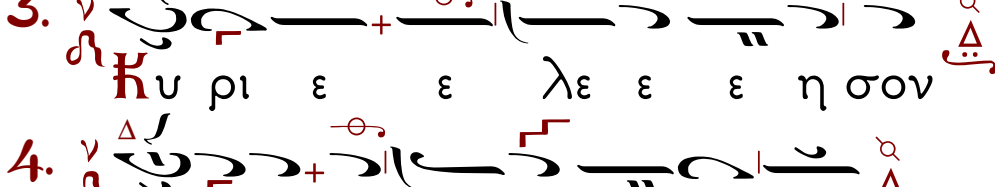
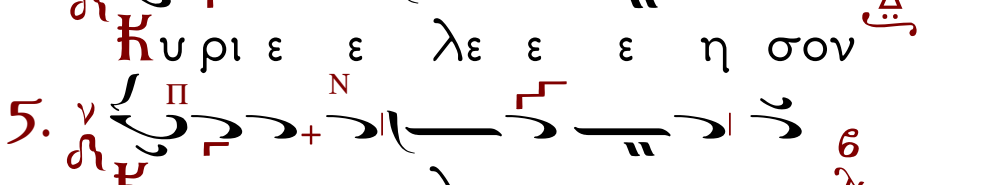
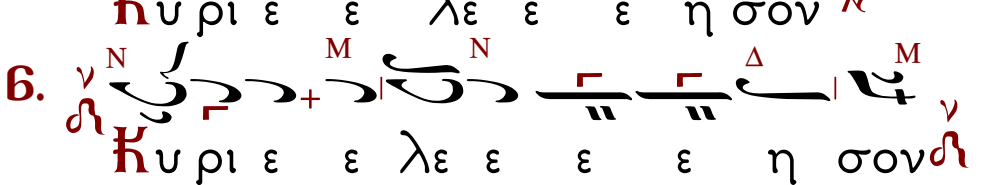
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

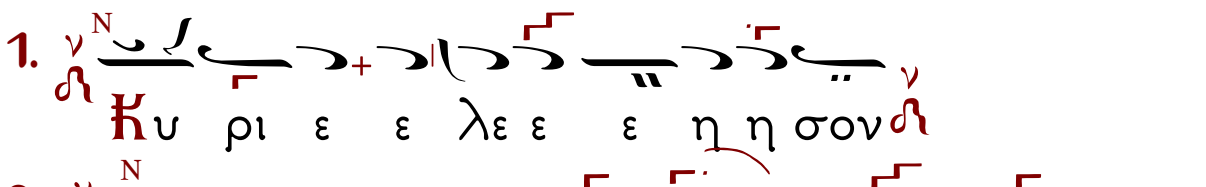
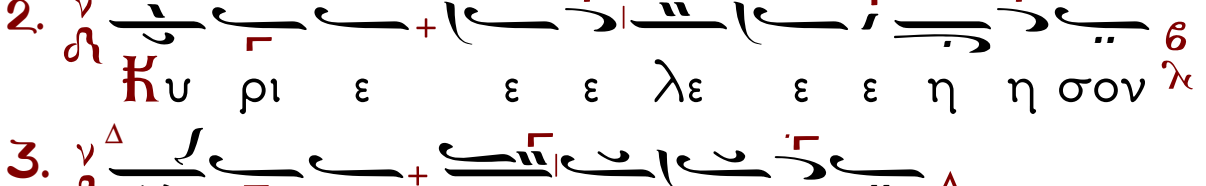
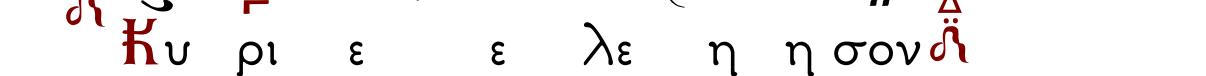
ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' Ἀ Ν η

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^ν

5. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π⁹

6. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^Γ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

8. ^{Δ-Θ}
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

9. ^Δ
^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^ν

10. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π⁹

11. ^Ν
^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^Ν
^ν
 Κοι Κυ ρι ε ^ν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,

ψάλλομεν Σπυχηρά

Ψαλμός ρμ' (140)

Ἦχος ἔ Πα

Π
π⁹ **Λ**_ε **Κ**_υ ρι ε ε κε ε κρα α α ζα
προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου **π**₉ ει
σα α κου ου ου σο ον μου **Κ**_υ υ υ υ ρι
ι ι ι ε ε **Κ**_υ ρι ε ε κε ε κρα α α
ζα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου **π**₉
προ ο σxes τη φω νη η η η η τη η η ης
δε η η η σε ε ε ω ω ω ως μου **π**₉ εν
τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προς σε ε
ε ει σα α κου ου ου σο ον μου **Κ**_υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

π
9

κατευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
9

Στίχος. ε αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ

πο στη η σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι

λασμος εστιν

 Με τα την εκ τα φου σου φρι κτην Ζω ο

δο τα Ε γερ σιν ^πω σπερ σφρα γι δας ουκ ε λυ

ς _ ς ς ς ς ς ς ς ς
 σας Χρι στε του μνη ματος ου τω κε κλει σμε ε

νων ρων ει σε λη λυ θας προς τους πα νευ

κλε εις Αποστολους σου χαροποιων αυτους

καὶ εὐθεὶς σου οὐ παρήμενος αὐτοῦ

τοῖς Πνεύμα δι' α μετρον ε λε ε ος

Σπύχος. χ π η | ϵ νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε

 μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου

ηλπισεν η ψυχη μου επι τον Κυριον Δ

Π Δ Θωμας ο και Διδυμος ουκ ην εν δημωνη

νικασυ π τοις Μαθηταις ωφθης Κυριε οθεν

ηπιστησε π τη ση Αναστασει Δ και

τοις κατιδουσι σε εβοοα χ ειμη βαα

λω τον δακτυλον εις την πλευραν αυτου Δ

και των ηηλωων τα τυλωματα Δ ουπι

στε ευω Δ οτι εζεε γη η γεερ

ται π

Σπῆχος. χ Π π Δ αποφυλακης πρωι ας

μεχρι νυκτος Δ α αποφυλακης πρωι ας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

ς θε λεις ψη λα φη στον Χρι στος τω Θω

μα ε βο η σε βα λε την χει ει ρα και γνω θι με

ο στε α ε χον τα και γε ω δες σω ω μα

και μη γι νου α πι στος ε πι της δε τοις

αλ λοις πι στω θη τι ο δε ε βο η σεν ο

Θε ο ος μου ου και ο Κυ ρι ος συ υ πα

α αρχεις δο ζα τη ε ε γε ερ σει ει σου

παντες οι λαοι

Βλαστὲ Ἡρακλείας εὐθαλές, τῆς ἐν Θράκῃ, σύλλογον τῶν Χριστωνύμων κατηύφρανας τῇ εὐωδίᾳ σου τῶν κατορθωμάτων καὶ τῶν θαυμασίων σου, λευκάνθεμον Χριστοῦ θείας πίστεως καὶ ἴον εὖοσμον ἐγρηγόρσεως καὶ νήψεως, Ἑλισάβετ, Ὁσίων ἀγλάϊσμα.

Στίχος.   τι ε κραταιω θη το

ε λεος αυτου εφη μας και η αλη

θεια του Κυριου μενει εις τον αιω

να

Γεπτῆς Γλυκερίας προσευχαῖς, τῆς Μεγαλομάρτυρος, συνέλαβέ σε ἡ μήτηρ σου δῶρον ὡς πάντιμον, ἡ τῆς ἀτεκνίας φέρουσα τὸ ὄνειδος, Ὁσία Ἑλισάβετ, πανεύφημε, σέμνωμα πίστεως καὶ σοφίας ἐνδιαίτημα, ἐποφθεῖσα ἀλάβαστρον χάριτος.

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Π̣ε̣ ε̣ Δ̣ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ζα̣ Πα̣ τρι̣ ι̣ ι̣ ι̣
 ι̣ και̣ αι̣ αι̣ Υ̣ι̣ υ̣ι̣ ω̣ ω̣ και̣ Α̣ α̣ γι̣
 ι̣ ω̣ Π̣νευ̣ μα̣ α̣ α̣ τι̣ ι̣ ι̣ ι̣
 Τ̣ην̣ α̣ μεμ̣ πτω̣ ω̣ πο̣ ο̣ ο̣ λι̣ ι̣ τει̣
 α̣ και̣ συ̣ ντο̣ ο̣ νω̣ ω̣ ω̣ α̣ α̣ σκη̣ η̣
 η̣ η̣ σει̣ τας̣ α̣ α̣ α̣ παρ̣ χας̣ των̣ αι̣
 ω̣ νι̣ ι̣ ι̣ ω̣ ω̣ ω̣ ν̣ α̣ α̣ γα̣ α̣ α̣
 θ̣ων̣ γε̣ ωρ̣ γη̣ σα̣ α̣ σαν̣ Ε̣ λι̣ σα̣
 α̣ βε̣ ε̣ ετ̣ τη̣ η̣ η̣ν̣ Ο̣ ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ αν̣
 τι̣ μη̣ η̣ η̣ σω̣ ω̣ ω̣ ω̣ μεν̣ ου̣ ου̣ τω̣ ω̣

λε ε γο ο ον τες π τω α ρο τρω ω
 σων προς Κυ ρι ι ον δε η η η σε ε ε ε
 ων γε ωρ γη σον η μων τας κα αρ δι ι ι
 ας προς πο λυ υ χου ου ουν α α στα
 α χυν α ρε τη ης και νη η η ψε
 ε ε ε ε ως των τι μων των ε εν
 υ υ υ υ υ μνοις την α ει σε ε βα α
 στον μνη η η μη η η ην σου ου ου
 ου

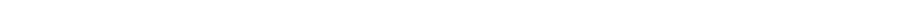
Καὶ νῦν... τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἰηχος 4 Πα

π
 χ Π
 π
 q K αι νυ υν και αι α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α

μην^π

^Π
^{π^q} των θυρών κλεισμένων των Μαθητών
 συνηθροισμένων ^{π^q} εισηλθες αφνωπαν το

 δυ υ να α με Ι η σου ο ο Θε ο ο ος η

η η η μων ^{π_q} και στας εν με ε σω α αυ των ^{π_q} ει

ρη νην δους ε πληρωωσας α γι ου Πνε ε ε

ε εϋ μα α α α τος^{π9} προ σμε νειν τε προ ο

σε τα αζας ^{π⁹} και μη δα μου χω ρι ξε εσθαι α

πο I ε ρου σα α λημ^π ε ως ου εν δυ σω
 ων ται την εξ υ υ υ ψου ου ους δυ υ
 να α α μιν^π δι ο βο ω με εν σοι ο φω
 τισμος και η α να α στα α σις^η και η ει
 ρη νη η η μων δο ο ο ζα α α α σοι οι
 οι^π

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἦχος Δι

 Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης

α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου

ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ

 υ υ σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι

νον υ μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον

και α α γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Α

ζι ο ο ον σε εν πα α σι και ρις υ

μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η η η η η ν
 ο ο δι ι δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο
 οσμος σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

Ἑσπέρας Προκείμενον.

Ἦχος Βαρύς Γα

Τις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως

ο ο Θε ο ος η η μω ων συ ει ει ει

ει ει ο ο ο Θε ε ο ος ο ποι ω ω ω

ων θαυμα α σι ι ι α μο ο ο

νο ος

Στιχ. α'.
 Θε ος εν τω α γι ω

η ο δος σου γνω ρι σας εν τοις λα οις

την δυ να μι ιν σου

Τις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως

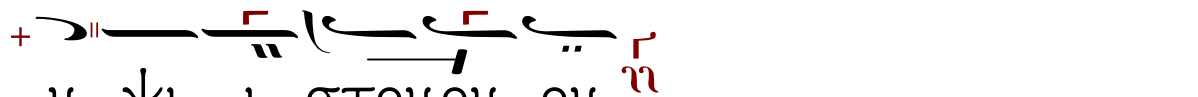

ο ο Θε ο ος η η μω ων συ ει ει ει

 ει ει ο ο ο Θε ε ο ος ^Δ ο ποι ω ω ω

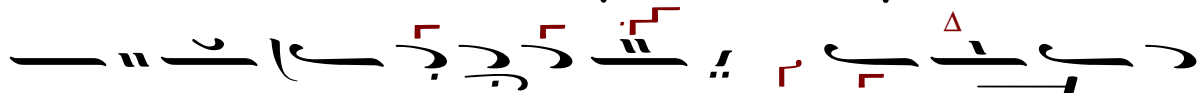
 ων θαυ μα α σι ι ι α μο ο ο

 νο ος ^η

Στιχ. β'. ^χ
^η **Κ**αι ει πα νυν ηρ ζα μην αυ

 τη η αλ λοι ω σις της δε ζι α ας του

 υ ψι ι στου ου ^η

^η **Τ**ις Θε ε ο ος με ε ε ε γα ας ως

 ο ο Θε ο ος η η μω ων ^η συ ει ει ει

 ει ει ο ο ο Θε ε ο ος ^Δ ο ποι ω ω ω

 ων θαυ μα α σι ι ι α μο ο ο

 νο ος ^η

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα'10 - 31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς

χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σαφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Соφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 1 - 10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν· ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας. Ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας· ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἄσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἠθώσσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ· ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής· ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς. Διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτὸν ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Ἐν γὰρ διαβουλίῳις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς

Κύριον ἤξει εἰς ἔλεγχον ἀνομημάτων αὐτοῦ· ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται.

Γοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον μὲ τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλελεῶντι κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Μετά τα Πληρωτικά, ψάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Σπικηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος ἧ Πα

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ φιλοσίων ὁ σύλλογος
μεγαλύνων τὰ σκάμματα Ἐλισάβετ, τῆς
θεόφρονος ἀσκητρίας καὶ αὐτῆς ἐορτάζων τὴν
ἐτησίαν πανήγυριν οὕτω ψάλλε· Ἡ ἐκ νεότητος
Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς τηρήσασα καὶ Αὐτῷ
εὐαρεστήσασα πόνοις συντόνου ἀσκήσεως,
ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν καὶ κινδύνων
εὐχαῖς σου ἀδιαλείπτοις πρὸς Νυμφίον σου τὸν
ἐπουράνιον.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη

$\overline{\chi}$ ^N $\overline{\nu}$ $\overline{\pi}$ $\overline{B}$ $\overline{\pi}$ $\overline{N}$
 Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

$\overline{B}$ $\overline{\Gamma}$ $\overline{B}$
 $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$

$\overline{K}$ $\overline{\Delta}$ $\overline{\Gamma}$ $\overline{B}$ $\overline{\pi}$ $\overline{N}$
 $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

$\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$

$\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

$\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$ **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

$\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$ **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$

$\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε $\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$

$\overline{\Delta}$ $\overline{\Delta}$ **Π**α ρα σχου Κυ ρι ε $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

$\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$ **Π**α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε $\overline{\nu}$ $\overline{\lambda}$

Πα ρα σχου Κυ ρι ε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η

μας
χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι Κυ υ

υ υ ρι ε
α μην

Ώχος λή Ἐναρμόνιος

Κυ ρι ε ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ υ ρι ε ε λε η η σον

Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λ̣η̣ — Kε̣

Θε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε χαι αι αι αι ρε ε ε Κε χα ρι τω με
 ε νη η η η Μα α ρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ε τα α σου ου ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π

ων^κ_q

^κ_q Πλουσι οι επτωχευσαν και επει

νασαν^κ_q οι δε εκζητουντες τον Κυριον

^{γ'}_η ουκ ελαττωω θησονται παντοος

αγαθου^κ_q

Το τέλος του τρίτου. ^Δ_κ παντοος αγα

^Δ_κ θου ου ου ου ου^κ_q

Εἰς τὸν Σπῆχον. Σπχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, κοσμῆτορ ἀσκητριῶν, Ὅσιων πάντων
γυναικῶν ἐγκαλλώπισμα, ὁ γόνος τῆς Ἡρακλείας,
τῆς Θράκης θεῖος βλαστός, τὸ τῆς εὐσεβείας
περιτείχισμα, ἀγνείας θησαύρισμα, ἐγκρατείας
ὀχύρωμα, σκληραγωγίας τῆς σαρκὸς σεμνολόγημα
καὶ βιώσεως ἀκραιφνοῦς ἐνδιαίτημα· Μῆτερ
πνευματοφόρητε, συνέσεως μέλαθρον καὶ
ταπεινώσεως βάθρον, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην
σου κατάπεμψον πᾶσιν οἰκτιρμοὺς τοῦ σοῦ
Νυμφίου καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις, γυμνόπους ὡς ἀληθῶς καὶ μονοχίτων
ἢ τὸν βίον τελέσασα, πανένδοξε Ἑλισάβετ,
ἀσκητριῶν καλλονή, νύμφη τοῦ Ὑψίστου
πανσεβάσμιε, ἐκ χρόνων νεότητος πόθῳ
ἀφιερώσασα ἔφεσιν ὅλην τῆς ψυχῆς σου τῷ
Κτίσαντι, πᾶσι νέμοντι εἰς Αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι
στέφη τῆς ἀφθαρτότητος· διὸ καὶ ἡξίωσαι
συγχαίρειν δήμοις Ἀγγέλων καὶ καθορᾶν τὸ
ἀμήχανον Νυμφίου σου κάλλος τοῦ προσώπου ἐν
τοῖς δόμοις αἰδιότητος.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Δεῦτε τῶν φιλοσίων χοροὶ μνήμην πανσέμνου
Ἑλισάβετ τιμήσωμεν, ἣν ἔδειξε Θεία Χάρις πηγὴν
θαυμάτων πολλῶν, φρέαρ ἰαμάτων ἀκεσώδυνον
καὶ κρήνην ἀκένωτον ἐναργοῦς ἀντιλήψεως πρὸς
τρυχομένους, θλιβομένους καὶ κάμνοντας καὶ
βοήσωμεν ἐκ μυχίων· Ἀσκήτρια πάνσοφε, ἡ
μισήσασα τοῦ βίου τὰ ῥέοντα καὶ τὰ φθαρτὰ ὡς
σκιώδη, μὴ διαλείπης πρεσβεύουσα Χριστοῦ
δοῦναι πᾶσι σθένος ἔνεδρα πατῆσαι τοῦ
παναλάστορος.

Δόξα... τῆς Ἀγίας.

Ἦχος λ' Ἄ Νη

Ἄ λυε Δο ο ξα Πα α α τρι ι και Υι ω
 και α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα α α α
 τι
 Ἄ την α παρ νη θει ει σαν παι αι δι
 ι ο ο ο θε εν Ἄ παν βρο τει ο ο ον φρο νη
 η μα α και αι Χρι στω ε ε αυ
 τη η ην ο μο ο θυ υ υ υ μω ως α
 φι ε ρω ω σα α σα αν Ε λι σα βετ
 τι ι ι μη σω ω με εν την ι σα γ γε λον
 α σκη τρι ι αν εν κα τα νυ υ ζει κραυ γα

μην^π

^πΜεθ^π η με ρας ο κτω της Ε γερ σε ω ως

σου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^π ω φθης τοις

Μα θη ται αις σου εν το πω ου ου ου η η

η σαν συ υ νη γ με ε ε ε νοι^π και φω νη

σας αυ τοις ει ρη η η νη υ υ μιν^π τω α πι

στουν τι Μα θη τη τας χει ρα ας υ πε ε ε

δει ει ει ει ζας^π και την α χραν τον πλε ευ

ραν^π ο δε πει σθεις ε βο α α σοι^π ο Κυ

ρι ος μου και ο Θε ος μου δο ο ο ζα

α α α σοι οι οι^π

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Βαρύς ᾠδὴ Γα

Ἐσφραγισμενοῦ τοῦ μνηματοῦ
ἡ ζωὴ ἐκ ταφου ἀνετείλας Χριστέ ε
ὁ Θεὸς καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων τοῖς
Μαθηταῖς ἐπεστήρη πάντων ἀναστασις
πνεύμα ἐν θείᾳ διὰ τῶν ἐγκαινίων
ἡμῖν κατὰ το με ἐγὰ σου ἐελεε
ος

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας Ἑλισάβετ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

Δόξα... $\frac{x}{q}$ Π Θ αυ μα στως μο νο χι των και

γυ μνο πους τον βι ον σου Δ δι ελ θου σα υ

φη νας χλαι ναν σης ψυ χη ης πο λυ τι μη

τον $\frac{\pi}{q}$ νη στει α δε μα ρα να σα ορ μας Δ α λη

κτων ε νε πλη σθης α γα θων $\frac{\pi}{q}$ και ι α α σεις

η ζι ω θης πα ρε ε χειν Ε λι σα βετ

τοις κραυ γα ζου σι $\frac{\pi}{q}$ δο ζα τω σε δο ζα σαν τι

Χρι στω Δ δο ο ζα τω σε ε θαυ μα στω σαν

τι Δ δο ζα τω δω ρου με νω δι α σου πα

σιν ι α α μαα τα

$\frac{\pi}{q}$

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ νῦν... ^χ ^Γ ^Ν ^Γ
^Γ ^υ **Ε** σφραγισμε ε νοου του μνη

^Ν ^Μ ^Γ
^Δ ^υ ⁺ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 ματος **Δ** η ζω η εκ ταφου α νε τει λας

^Ν
^Γ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 Χρι στε ε ο Θε ος **Γ** και των θυ ρων κε κλει σμε

^Γ ^Π
⁺ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 νων τοις Μα θη ταις ε πε στης η παν των α

^Ν ^Γ
^π ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 να στα σις **π** πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και

^Δ ^Γ
^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 νι ζων η μιν **Δ** κα τα το με ε γα σου ε

^χ ^Γ ⁺ ^Γ
^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ ^υ
 ε λε ε ο ο ο ος **Γ**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Γτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.